

14 Ιουλίου, 1990.

[Α. Ν. ΛΟΥΖΟΥ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 855/88).

-
- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Κριτήρια — Αξία, προσόντα, αρχαιότητα — Μόνιμη θέση Λειτουργού Γεωργικών Ερευνών Α', Ινστιτούτο Γεωργικών Ερευνών — Συστάσεις προϊσταμένου για διορισμό των ενδιαφερομένων προσώπων — Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. στάθμισε τα καθιερωμένα κριτήρια, έλαβε υπόψη τη σύσταση του προϊσταμένου και άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια ακολουθώντας την ορθή διαδικασία — Επικύρωση της επίδικης απόφασης.
- 10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Επικρατεί εάν τα άλλα καθιερωμένα κριτήρια είναι περίπου τα ίδια.
- 15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Τμηματική Επιτροπή — Συστάσεις — Οι περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμοι του 1967 - 1987, Άρθρο 36.
-
- 20 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσωπικές συνεντεύξεις — Δεν υπάρχει νομική υποχρέωση για διεξαγωγή τέτοιων συνεντεύξεων είτε από την Ε.Δ.Υ. είτε από την Τμηματική Επιτροπή.
- 25 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Πλεονέκτημα — Δεν υποδηλοί από μόνο του έκδηλη υπεροχή.

- Στη συνεδρία της Ε.Δ.Υ. κατά την οποία λήφθηκε η επίδικη απόφαση, ο Διευθυντής σύστησε για προαγωγή με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους τα δύο ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Στη συνέχεια αξιολόγησε και σύγκρινε τους υποψηφίους και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματά της τμηματικής επιτροπής με τα άτομα που συστήνονταν στα οποία περιλαμβάνονταν τόσο ο αιτητής όσο και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Επιλέγοντας το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Γεωργιάδη, η Ε.Δ.Υ. δεν παρέλειψε να λάβει υπόψη ότι υποψήφιοι που δεν επιλέγηκαν διέθεταν το πλεονέκτημα του σχεδίου υπηρεσίας ενώ αυτός δεν το διέθετε. 5
- Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή και αποφάνθηκε ότι:
- Η παράλειψη για διεξαγωγή προσωπικών συνεντεύξεων δεν αποτελεί παρατυπία. 15
- Ο ισχυρισμός του αιτητή για ύπαρξη στην απόφαση της Ε.Δ.Υ. πλάνης σχετικά με τη βαθμολογία του ενδιαφερομένου προσώπου Γεωργιάδη, δεν ευσταθεί, ενόψει των υψηλών Εμπιστευτικών Εκθέσεων που είχε τα τελευταία χρόνια. 20
- Το πλεονέκτημα του αιτητή δεν αγνοήθηκε αφού φαίνεται από το πρακτικό ότι λήφθηκε υπόψη αλλά ότι δεν υποδηλοί από μόνο του έκδηλη υπεροχή. 25
- Το γεγονός ότι η σύσταση του Διευθυντή ήταν σύντομη, δεν έπαυσε εφόσο συμφωνούσε με τα στοιχεία των φακέλων.
- Ο ισχυρισμός για παράλειψη δέουσας έρευνας δεν ευσταθεί. Οι φάκελοι όλων των υποψηφίων ήταν ενώπιον της Ε.Δ.Υ., η οποία έκαμε τη δέουσα έρευνα αναφορικά με τα κριτήρια που καθιερώνονται στο Άρθρο 44(2) του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1967 (Ν. 33/67). 30
- Η επίδικη απόφαση ήταν λογικά εφικτή. Η Ε.Δ.Υ. άσκησε ορθά τη διακριτική της ευχέρεια. 35
- Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 40
- Αναφερόμενες υποθέσεις:*

Petsas v. Republic, 3 R.S.C.C. 60,

Vourkos v. Republic (1983) 3(B) C.L.R. 1442,

Partellides v. Republic (1969) 3 C.L.R. 480,

5 *Roussos v. Republic (1986) 3(A) C.L.R. 723,*

Yiangoullis v. Republic (1988) 3(A) C.L.R. 266,

Δημοκρατία ν. Βασιλείου (1990) 3 Α.Α.Δ. 226.

10

Προσφυγή.

15 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα προήχθησαν στη θέση Λειτουργού Γεωργικών Ερευνών Α', Ινστιτούτο Γεωργικών Ερευνών, αντί του αιτητή.

Ε. Ευσταθίου, για τον Αιτητή.

20 *Λ. Κουρσουμπά, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

25 Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής ζητά την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως η Επιτροπή, με την οποία προήγαγε στη μόνιμη θέση Λειτουργού Γεωργικών Ερευνών Α' (Προϋπολογισμός Ανάπτυξης) Ινστιτούτο Γεωργικών Ερευνών, τα ενδιαφερόμενα μέρη Χρ. Παπαχριστοφόρου και

30 Αιμ. Γεωργιάδη αντί του ιδίου.

35 Η θέση Λειτουργού Γεωργικών Ερευνών Α' είναι θέση προαγωγής. Γι' αυτό συστήθηκε τμηματική επιτροπή κάτω από την προεδρία του Διευθυντή του Ινστιτούτου Γεωργικών Ερευνών σύμφωνα με τις κανονιστικές διατάξεις που διέπουν τη σύσταση, τις αρμοδιότητες και τη μέθοδο ενέργειας τμηματικών επιτροπών και το άρθρο 36 των Περί Δημόσιας Υπηρεσίας-Νόμων του 1967-1987.

40 Ο Πρόεδρος της Επιτροπής αυτής με επιστολή του, ημερομηνίας 4 Απριλίου, 1988, διαβίβασε την έκθεσή της με την οποία συστήνονταν κατά αλφαβητική σειρά οχτώ υποψηφίοι, ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν τόσο ο αιτητής όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη. Σ' αυτήν, η Επιτροπή πρόσθεσε άλλους δυο προσοντούχους υποψηφίους, τον Άλκη Κούμα και τη Μαρία

Ιωάννου, οι οποίοι είχαν "Λίαν Καλώς" εμπιστευτικές εκθέσεις τα δύο τελευταία χρόνια.

Στη συνεδρία της Επιτροπής στις 16 Μαΐου, 1988, στην οποία λήφθηκε η επίδικη απόφαση, κλήθηκε και ο Διευθυντής του Ινστιτούτου Γεωργικών Ερευνών κ. Κώστας Σεργίου, ο οποίος σύστησε για προαγωγή με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους, ως πρώτο το ενδιαφερόμενο μέρος Χρ. Παπαχριστοφόρου και ως δεύτερο το ενδιαφερόμενο μέρος Αιμ. Γεωργιάδη. Στη συνέχεια η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων, αφού εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το φάκελο πλήρωσης της θέσης, τους προσωπικούς φακέλους, τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της τμηματικής επιτροπής και τις συστάσεις του Διευθυντή.

Στο σχετικό πρακτικό της, ενδεικτικά αναφέρει τις βαθμολογίες των υποψηφίων στα τελευταία πέντε χρόνια που, για χάριν συντομίας, δεν προτίθεται να τις παραθέσω εδώ. Έλαβε επίσης υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων καθώς και την αρχαιότητα τους, σύμφωνα με την οποία τους κατάταξε με την ακόλουθη σειρά: Γεωργιάδης, Παπαχριστοφόρου, Αζίζ, Βουζούνης, Παπαγιάννης, Φιλίππου, Καρής, Ιωάννου, Κούμας και Χαραλάμπους. Σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας μεταπτυχιακός τίτλος (π.χ. M.Sc.) ή ισότιμο πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλος εις κατάλληλο επιστημονικό κλάδο, π.χ. Γεωργία, Κτηνοτροφία, Προστασία Φυτών, Δενδροκομία, Εδαφολογία, Γεωργική Οικονομική κ.λ.π., θεωρείται πλεονέκτημα. Όσον αφορά το πλεονέκτημα, η Επιτροπή με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία έκρινε ότι το έχουν μεταξύ άλλων ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος Παπαχριστοφόρου, ενώ δεν το διέθετε το ενδιαφερόμενο μέρος Γεωργιάδης.

Στη συνέχεια στο πρακτικό της Επιτροπής (Παράρτ. 6) αναφέρονται τα πιο κάτω:-

"Η Επιτροπή υιοθέτησε τη σύσταση του Διευθυντή για τον Παπαχριστοφόρου σαν τον καταλληλότερο, τον οποίο και επέλεξε για την πρώτη θέση. Για τη δεύτερη θέση η Επιτροπή υιοθέτησε επίσης τη σύσταση του Διευθυντή και επέλεξε για προαγωγή τον Αιμίλιο Γεωργιάδη, τον οποίο έκρινε ως τον επικρατέστερο ανάμεσα στους υπόλοιπους υποψηφίους, σημειώνοντας ότι αυτός έχει υψηλές Εμπιστευτικές Εκθέσεις τα τελευταία χρόνια. Συγκεκριμένα το 1985 και το 1986 υπολείφθηκε κατά μια μόνο παράγραφο της γενικής βαθμολογίας 'Εξαιρε-

τος' ('Λίαν Καλός' 7-5-0) και το 1987 ήταν 'Εξαιρέτος' (8-4-0) και προηγείται όλων των υποψηφίων σε αρχαιότητα.

5 Επιλέγοντας το Γεωργιάδη, η Επιτροπή δεν παρέλειψε να λάβει υπόψη ότι άλλοι υποψήφιοι που δεν επιλέγησαν, διαθέτουν το πλεονέκτημα που προβλέπεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας, ενώ αυτός δεν το διαθέτει, όμως η Επιτροπή έκρινε ότι αυτό δεν ήταν αρκετό να ανατρέψει τη γενική εικόνα αξιολόγησης, σύμφωνα με την οποία ο Γεωργιάδης κρίθηκε ως ο καταλληλότερος για τη δεύτερη θέση.

15 Συμπερασματικά η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) ότι οι παρακάτω υπερέχουν των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τους προαγάγει σαν τους πιο κατάλληλους στη μόνη (Προϋπ. Ανάπτ.) θέση Λειτουργού Γεωργικών Ερευνών Α', Ινστιτούτο Γεωργικών Ερευνών, από 1.6.88:

- 20 1. ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ Χριστάκης
2. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Αιμίλιος."

Είναι η θέση του αιτητή ότι εφόσον δεν διεξήχθησαν από την Επιτροπή προσωπικές συνεντεύξεις, η διακριτική ευχέρεια ή και το πεδίο όπου μπορούσε να ασκήσει αυτή ήταν περιορισμένο και δεν μπορούσε να λάβει υπόψη τίποτα περισσότερο κατά τη λήψη της προσαλλόμενης διοικητικής πράξης προαγωγής εκτός από την αρχαιότητα, την αξία των υποψηφίων όπως προκύπτει από τις εμπιστευτικές εκθέσεις τους και τα προσόντα τους όπως φαίνονται στους προσωπικούς φακέλους. Από το σχετικό πρακτικό είναι φανερό, ότι τίποτε έξω από τα στοιχεία του φακέλου που αναφέρονται στα τρία κριτήρια δεν έλαβε υπόψη η Επιτροπή. Αξίζει δε να τονιστεί εδώ ότι η μη διεξαγωγή προσωπικών συνεντεύξεων δεν αποτελεί παρατυπία γιατί δεν υπάρχει νομική υποχρέωση για διεξαγωγή τέτοιων συνεντεύξεων, είτε από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, είτε από την Τμηματική Επιτροπή. (*Petsas v. Republic*, 3 R:S:C:C-60 και *Vourkos v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1442, p.1458-9.)

40 Ως προς την αρχαιότητα ο ευπαιδευτος δικηγόρος του αιτητή δέχεται ότι καιίτοι δεν είναι το αποφασιστικό στοιχείο, πρέπει να λαμβάνεται δεόντως υπόψη και να επικρατεί εάν τα άλλα κριτήρια είναι περίπου ίσα. (*Partellides v. Republic* (1969) 3 C.L.R. 480, η αρχή αυτή ακολουθήθηκε με συνέπεια έκτοτε από

τη νομολογία μας.)

Ο επόμενος ισχυρισμός του ευπαίδευτου δικηγόρου του αιτητή είναι ότι στην υπόθεση αυτή η Επιτροπή, όπως φαίνεται από το σχετικό πρακτικό της συνεδριάσεώς της, θεώρησε ότι η αρχαιότητα υπερισχύει της αξίας και των προσόντων με τέτοιο τρόπο ώστε αυτή να ισοδυναμεί με ελαττωματική άσκηση της διακριτικής της εξουσίας. Το επιχείρημα αυτό δεν υποστηρίζεται από τα γεγονότα της υπόθεσης και ειδικότερα από το περιεχόμενο του σχετικού πρακτικού, το σχετικό απόσπασμα του οποίου έχει ήδη παρατεθεί αυτούσιο και όπου τονίζεται μετά την αναφορά στο γεγονός ότι δε διέθετε το πλεονέκτημα "ότι αυτό δεν ήταν αρκετό να ανατρέψει τη γενική εικόνα αξιολόγησης, σύμφωνα με την οποία ο Γεωργιάδης κρίθηκε ως ο καταλληλότερος για τη δεύτερη θέση". Θα πρέπει όμως να αναφερθεί ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Γεωργιάδης έχει κατά 6 χρόνια και 4 μήνες και το ενδιαφερόμενο μέρος Παπαχριστοφόρου κατά πέντε και πλέον χρόνια αρχαιότητα έναντι του αιτητή.

Ως προς το θέμα της αξίας υποστηρίχθηκε από μέρος του αιτητή ότι, αν πράγματι η Επιτροπή θεώρησε το ενδιαφερόμενο μέρος Γεωργιάδη ως καλύτερο του αιτητή, τότε αυτή ενήργησε κάτω από ουσιώδη πλάνη περί τα πράγματα σχετικά με τη βαθμολογία του αιτητή ο οποίος είναι ασύγκριτα καλύτερος του ενδιαφερόμενου μέρους Γεωργιάδη, κυρίως κατά τα έτη 83 και 84 και ότι τούτο δεν είναι θέμα υποκειμενικής εκτίμησης της αξίας, αλλά θέμα ανυπαρξίας του γεγονότος ότι "το ενδιαφερόμενο αυτό μέρος ή και τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη υπερέχουν εις αξίαν ή βαθμολογίαν εις τας εμπιστευτικές εκθέσεις".

Αυτό όμως δεν είναι ορθό γιατί όπως υποδεικνύει η Επιτροπή "αυτός έχει υψηλές Εμπιστευτικές Εκθέσεις τα τελευταία χρόνια. Συγκεκριμένα το 1985 και το 1986 υπολείφθηκε κατά μια μόνο παράγραφο της γενικής βαθμολογίας "Εξάιρετος" ("Λίαν Καλός" 7-5-0) και το 1987 ήταν "Εξάιρετος" (8-4-0) και προηγείται όλων των υποψηφίων σε αρχαιότητα." Δεν μπορεί να λεχθεί επομένως ότι υπάρχει, σ' ότι αφορά το ενδιαφερόμενο μέρος Γεωργιάδη, πλάνη περί τα πράγματα.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι αγνοήθηκε το πλεονέκτημα του αιτητή το οποίο υποδηλοί αφ' εαυτό πρόδηλη υπεροχή, ο ισχυρισμός δεν ευσταθεί γιατί γίνεται συγκεκριμένη αναφορά και φαίνεται από το πρακτικό (Παράρτ.6) ότι λήφθηκε υπόψη αλλά δεν υποδηλοί από μόνο του έκδηλη υπεροχή. Στην πραγματικότητα

5 και το ενδιαφερόμενο μέρος Παπαχριστοφόρου έχει το πλεονέκτημα και η Επιτροπή δίδει ειδική αιτιολογία γιατί προτιμά το ενδιαφερόμενο μέρος Γεωργιάδη, καίτοι όπως αναφέρει η ίδια στο σχετικό μέρος του πρακτικού, τούτος δεν το διέθετε, αλλά έκρινε ότι αυτό δεν ήταν αρκετό να ανατρέψει τη γενική εικόνα αξιολόγησης, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω. Είναι φανερό λοιπόν ότι η Επιτροπή στάθμισε και αξιολόγησε όλα τα δεδομένα στοιχεία με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια και τις αρχές της νομολογίας.

10 Ο επόμενος ισχυρισμός του αιτητή είναι ότι η σύσταση του Διευθυντή πάσχει γιατί είναι σύντομη. Το θέμα της διατύπωσης της σύστασης του Διευθυντή έχει αντιμετωπιστεί νομολογιακά στην υπόθεση **Roussos v. Republic** (1986) 3 C.L.R. 723 στη σ. 726 στην οποία αναφέρεται ότι όπως και η Δημόσια Υπηρεσία πρέπει να
15 βασιίσει την απόφασή της σε αναφορά στα νομοθετημένα κριτήρια της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας, έτσι και ο Διευθυντής πρέπει με τον ίδιο τρόπο να στηρίζει τις δικές του συστάσεις. Αναφορά μπορεί να γίνει επίσης στην υπόθεση **Yiangoullis v. Republic** (1988) 3 C.L.R. 266, όπου παρόμοιας έκτασης πρακτικό κρίθηκε ότι δεν εστερείτο αιτιολογίας ή καταστρατηγούσε
20 οποιαδήποτε νομική αρχή του διοικητικού δικαίου, γιατί οι συστάσεις του προϊσταμένου του τμήματος ήταν συνεπείς με τη γενική εικόνα η οποία πήγαζε από τις εμπιστευτικές εκθέσεις και τους σχετικούς φακέλους. Επίσης στην **Δημοκρατία ν. Βασιλείου** (1990) 3 Α.Α.Δ. 226, το δικαστήριο ξανατόνισε την προσέγγισή του ότι το γεγονός ότι οι συστάσεις είναι λακωνικές δεν καθιστά
25 αυτές άκυρες, εάν συνάδουν με τα στοιχεία των φακέλων. Στην προκειμένη περίπτωση ο Διευθυντής σύστησε τους προαχθέντες και τα στοιχεία των φακέλων αιτιολογούν πλήρως τη σύσταση αυτή.
30

35 Η όλη διαδικασία και οι ενέργειες της Επιτροπής, όπως παρουσιάζονται στο σχετικό πρακτικό, δείχνουν ότι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η Επιτροπή δεν έκαμε τη δέουσα έρευνα δεν ευσταθεί. Οι φάκελοι όλων των υποψηφίων είναι ενώπιον της Επιτροπής η οποία εξέτασε αυτούς και έκαμε τη δέουσα έρευνα αναφορικά με τα κριτήρια που καθιερώνονται στο άρθρο 44(2) του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου 1967 (Νόμος Αρ. 33 του 1967), όπως τροποποιήθηκε και το οποίο έτυχε δικαστικής ερμηνείας σε πληθώρα αποφάσεων.
40

Είναι φανερό λοιπόν από όλα τα πιο πάνω ότι η επίδικη απόφαση στάθμισε τα τρία κριτήρια, έλαβε υπόψη τη σύσταση του προϊσταμένου του τμήματος και άσκησε τη διακριτική της ευχέ-

θεια αφού ακολούθησε την ορθή διαδικασία. Ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει οποιοδήποτε λόγο ακύρωσης της επίδικης απόφασης και εν πάση περιπτώσει απέτυχε να αποδείξει καταφανή υπεροχή από μέρους του έναντι των ενδιαφερομένων μερών. Θα μπορούσε δε ασφαλέστατα να λεχθεί ότι με βάση το σύνολο των στοιχείων που είχε ενώπιόν της η Επιτροπή, η επίδικη απόφαση ήταν λογικά εφικτή και ότι ορθά άσκησε την διακριτική της ευχέρεια. 5

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται, επικυρώνεται η επίδικη απόφαση, δε γίνεται όμως οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα. 10

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 15